

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ” 2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України
щодо впорядкування питань, пов'язаних із
військовополоненими та інтернованими
особами в особливий період

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Частину першу статті 24 Закону України “Про Службу безпеки України” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382 із наступними змінами) доповнити пунктом 21 такого змісту:

“21) під час особливого періоду здійснювати заходи з виявлення на території України громадян держави, яка загрожує нападом чи здійснює агресію проти України, які становлять загрозу національній безпеці України у зв'язку з таким нападом чи агресією, повідомляти про таких осіб Генеральному штабу Збройних Сил України з метою вирішення ним питання щодо інтернування таких осіб з урахуванням реальних та потенційних воєнних загроз національній безпеці України.”.

2. Частину першу статті 36 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170) доповнити пунктом 9 такого змісту:

“9) участь у визначенні місця для примусового оселення інтернованих осіб, організації та здійсненні заходів щодо їх утримання в особливий період відповідно до норм міжнародного гуманітарного права.”.

3. Частину першу статті 27 Закону України “Про місцеві державні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20—21, ст. 190) доповнити пунктом 6 такого змісту:

“6) за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та тимчасово

окупованої території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, у порядку, встановленому законодавством, визначає місця для примусового оселення інтернованих осіб, організовує та здійснює заходи щодо їх утримання в особливий період відповідно до норм міжнародного гуманітарного права.”.

4. Частину четверту статті 1 Закону України “Про Збройні Сили України” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 48, ст. 410; 2016 р., № 33, ст. 564; 2019 р., № 46, ст. 301) після слів “надзвичайного стану” доповнити словами “, здійснення заходів щодо поводження із військовополоненими в особливий період”.

5. У Законі України “Про оборону України” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 420 із наступними змінами):

1) статтю 9 доповнити примітками такого змісту:

“Примітки.

1. Під інтернованими особами слід розуміти осіб, яких піддано інтернуванню (примусовому оселенню у визначених місцях громадян держави, яка загрожує нападом чи здійснює агресію проти України, що перебувають на території України, якщо це є абсолютно необхідним для забезпечення національної безпеки України).

2. Під військовополоненими слід розуміти осіб, які підпадають під категорії, визначені у статті 4 Женевської конвенції про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року.”;

2) частину третю статті 11 після абзацу двадцятого доповнити новими абзацами такого змісту:

“організовує у Збройних Силах України в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, заходи щодо поводження з військовополоненими в особливий період відповідно до норм гуманітарного міжнародного права;

в особливий період у порядку, передбаченому законодавством, з урахуванням реальних та потенційних воєнних загроз національній безпеці України та за умови, що інтернування є абсолютно необхідним для забезпечення воєнної безпеки, а вжиття інших передбачених міжнародним правом та законодавством України заходів недостатньо для цього, приймає рішення про інтернування громадян держави, яка загрожує нападом чи здійснює агресію проти України, які, за даними Служби безпеки України, становлять загрозу національній безпеці України у зв’язку з таким нападом чи агресією. Оскарження зазначеного рішення інтернованою особою здійснюється в порядку, передбаченому законодавством. Рішення про відміну інтернування приймається негайно після закінчення бойових дій та прийняття указу Президента України про скасування воєнного стану або за відсутності причин, що стали підставою для інтернування;”.

У зв'язку з цим абзаци двадцять перший і двадцять другий вважати відповідно абзацами двадцять третім і двадцять четвертим;

3) частину третю статті 12 доповнити абзацом такого змісту:

“ беруть участь відповідно до покладених на них завдань у виконанні заходів щодо поводження з інтернованими особами в особливий період.”;

4) статтю 13 доповнити частинами такого змісту:

“Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, здійснює координацію діяльності державних органів з питань застосування норм міжнародного гуманітарного права та проводить моніторинг їх дотримання на території України.

Центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері зовнішніх відносин, в особливий період забезпечує організацію зовнішніх зв'язків із державами та міжнародними організаціями стосовно утримання та повернення військовополонених та інтернованих осіб в особливий період.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері транспорту та надання послуг поштового зв'язку, здійснює координацію заходів із перевезення (без використання автомобільного транспорту) військовополонених та інтернованих осіб в особливий період, а також забезпечення надання їм послуг поштового зв'язку.”;

5) частину першу статті 14 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

“за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики з питань тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях та тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя, у порядку, встановленому законодавством, визначають місця для примусового оселення інтернованих осіб, організують і здійснюють заходи щодо їх утримання в особливий період відповідно до норм міжнародного гуманітарного права.”.

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим;

6) частину першу статті 15 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом такого змісту:

“участь у визначенні місця для примусового оселення інтернованих осіб, організації та здійсненні заходів щодо їх утримання в особливий період відповідно до норм міжнародного гуманітарного права.”.

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — чотирнадцятий вважати відповідно абзацами десятим — п'ятнадцятим;

7) статтю 16 доповнити частиною такого змісту:

“Акціонерне товариство “Українська залізниця” в особливий період забезпечує перевезення залізничним транспортом військовополонених та інтернованих осіб.”.

6. Абзац третій частини другої статті 3 Закону України “Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України” (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 32, ст. 225) викласти в такій редакції:

“організації збору, супроводження військовополонених із таборів оперативних командувань (угруповань військ), а також їх охорона та утримання в тилових таборах для військовополонених;”.

7. У Законі України “Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства” (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19—20, ст. 179):

1) частину другу статті 22 доповнити абзацом такого змісту:

“відносно нього прийнято рішення про інтернування — до відміни рішення про інтернування.”;

2) частину першу статті 23 доповнити абзацом такого змісту:

“Іноземці та особи без громадянства, яких було інтерновано, не несуть адміністративної відповідальності за порушення встановленого строку перебування в Україні на час їх інтернування.”.

8. Пункт 2 частини першої статті 12 Закону України “Про Національну гвардію України” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 17, ст. 594) після слів “інших масових заходів” доповнити словами “, а також у місцях інтернування”.

9. У Законі України “Про Національну поліцію” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40—41, ст. 379; 2018 р., № 48, ст. 380; 2019 р., № 41, ст. 1422):

1) частину першу статті 23 доповнити пунктами 32 і 33 такого змісту:

“32) здійснює в порядку, передбаченому законодавством, заходи із доставлення інтернованих осіб до місць інтернування, а також інформує уповноважені органи про встановлення місцезнаходження інтернованих осіб у разі самовільного залишення ними місць інтернування;

33) за письмовим запитом безоплатно одержує від державних органів, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб незалежно від форми власності, а також громадських об’єднань інформацію, необхідну для виконання визначених цим Законом завдань і повноважень поліції, у тому числі щодо інтернованих осіб, у вигляді та у формі, що зазначені в такому запиті.”;

2) пункт 1 частини першої статті 32 після слів “зниклої особи” доповнити словами “, або інтернованої особи, яка самовільно залишила місце інтернування”;

3) частину першу статті 35 доповнити пунктом 11 такого змісту:

“11) якщо наявна інформація, яка свідчить про те, що водій або пасажир транспортного засобу є інтернованою особою, яка самовільно залишила місце інтернування.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2021 року.

2. Кабінету Міністрів України:

1) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити розроблення та прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) із початком воєнних дій (війни) створити національне інформаційне бюро як допоміжний орган для організації роботи із збору та аналізу інформації про військовополонених та інтернованих осіб, ведення централізованого обліку військовополонених та інтернованих осіб, збору та передачі особистих цінних речей військовополонених та інтернованих осіб, обміну інформацією про військовополонених та інтернованих осіб, які перебувають на території України, з органами державної влади, Міжнародним Комітетом Червоного Хреста, а також Центральним агентством у разі його створення.

**Голова
Верховної Ради України**